

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2706

SPRAWOZDANIE
KOMISJI ZDROWIA

o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (druk nr 1030).

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust.1 regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 30 września 2008 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Zdrowia do pierwszego czytania.

Komisja Zdrowia po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach: 8 października 2008 r. oraz 7 i 21 stycznia 2010 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w pkt 3 w art. 5a w ust. 3 w pkt 4 skreślić wyrazy „uczelniah oraz”;

- poseł B. Piecha

2) w pkt 3 w art. 5a dodać ust. 4 w brzmieniu:

„4. Właściciel lub zarządzający może wyłączyć spod zakazu określonego w art. 5 wydzielone pomieszczenie w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych, a w przypadku jednoizbowych lokali gastronomiczno-rozrywkowych, w których powierzchnia tej izby nie przekracza 100 m², właściciel lub zarządzający podejmie

decyzję, czy lokal w całości przeznaczyć dla osób niepalących, czy dla osób palących, o czym w widoczny sposób poinformuje przy wejściu do lokalu.”;

- poseł J. Katulski

3) w pkt 4 w lit. b ust. 5 nadać brzmienie:

„5. Zabrania się sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych w systemie samoobsługowym, w sprzedaży wysyłkowej oraz przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;

- poseł B. Piecha

4) skreślić pkt 5;

- poseł A. Kozłowska-Rajewicz

5) po pkt 5 dodać pkt 5a w brzmieniu:

„5a) w art. 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zabrania się eksponowania w punktach sprzedaży przedmiotów imitujących opakowania wyrobów tytoniowych.”;

- poseł J. Katulski

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 5 powoduje zmianę w art. 12 w pkt 5

6) w pkt 8 w art. 13 w ust. 1 wyrazy „podlega karze grzywny do 5 000 zł” zastąpić wyrazami „podlega karze grzywny do 2 000 zł”.

- poseł J. Katulski

Warszawa, dnia 21 stycznia 2010 r.

Sprawozdawca
/-/Czesław Hoc

Przewodniczący Komisji
/-/Bolesław Piecha

Projekt

USTAWA
z dnia 2010 r.

**o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu
i wyrobów tytoniowych**

Art. 1.

W ustawie z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. z 1996 r., Nr 10, poz. 55, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, Nr 88, poz. 554, z 1999 r. Nr 96, poz. 1107, z 2003 r. Nr 229, poz. 2274) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) „wyroby tytoniowe” - wszelkie wyprodukowane z tytoniu wyroby, takie jak papierosy, cygara, cygaretki, tytoń fajkowy, machorka i inne, zawierające tytoń lub jego składniki, z wyłączeniem produktów leczniczych zawierających nikotynę,

3) „wyroby tytoniowe bezdymne” - wyroby tytoniowe przeznaczone do wążania (tabaka), ssania, żucia lub wprowadzania do organizmu w innej postaci, z wyłączeniem produktów leczniczych zawierających nikotynę,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) „reklama wyrobów tytoniowych” - rozpowszechnianie komunikatów, wizerunków marek wyrobów tytoniowych lub symboli z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych firm produkujących wyroby tytoniowe, nieróżniące się od nazw i symboli graficznych wyrobów tytoniowych, służących popularyzowaniu marek wyborów tytoniowych; za reklamę nie uważa się informacji używanych do celów handlowych pomiędzy firmami zajmującymi się produkcją, dystrybucją i handlem wyrobami tytoniowymi,”

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) „promocja wyrobów tytoniowych” - publiczne rozdawanie wyrobów tytoniowych lub rekwizytów tytoniowych, organizowanie degustacji, premiowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych, oferowanie wyrobów tytoniowych konsumentom po obniżonej cenie w stosunku do ceny wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym wyrobu, organizowanie konkursów opartych na zakupie wyrobów lub rekwizytów tytoniowych oraz inne formy publicznego zachęcania do nabywania lub używania wyrobów tytoniowych, bez względu na formę dotarcia do adresata,”

d) w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) „palarnia” - wyodrębnione konstrukcyjnie od innych pomieszczeń i ciągów komunikacyjnych pomieszczenie, odpowiednio oznaczone, służące wyłącznie do palenia wyrobów tytoniowych zaopatrzone w wydawną wentylację mechaniczną lub system filtracyjny w taki sposób, aby dym tytoniowy nie przenikał do innych pomieszczeń.”;

2) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się palenia wyrobów tytoniowych, z zastrzeżeniem art. 5a:

- 1) na terenie zakładów opieki zdrowotnej i w pomieszczeniach innych obiektów, w których są udzielane świadczenia zdrowotne,
- 2) na terenie szkół i placówek systemu oświaty, a także placówek opiekuńczo-wychowawczych, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- 3) na terenie uczelni,
- 4) w pomieszczeniach zakładów pracy innych niż wymienione w pkt 1 i 2,
- 5) w pomieszczeniach obiektów kultury i wypoczynku do użytku publicznego,
- 6) w lokalach gastronomiczno-rozrywkowych,
- 7) w środkach pasażerskiego transportu publicznego oraz w obiektach służących obsłudze podróżnych,
- 8) w służbowych środkach przewozu osób,
- 9) na przystankach komunikacji publicznej,
- 10) w pomieszczeniach obiektów sportowych,
- 11) w publicznych miejscach przeznaczonych do wypoczynku i zabawy dzieci,
- 12) w innych pomieszczeniach dostępnych do użytku publicznego.”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Właściciel lub zarządzający obiektem lub środkiem transportu, w którym obowiązuje zakaz palenia wyrobów tytoniowych, umieści w widocznych miejscach odpowiednie oznaczenia słowne i graficzne informujące o zakazie palenia wyrobów tytoniowych na danym terenie lub środku transportu, zwane dalej „informacją o zakazie palenia tytoniu”.”;

c) uchyla się ust. 2 i 3;

3) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Właściciel lub zarządzający może wyłączyć spod zakazu określonego w art. 5 indywidualne pokoje w obiektach służących celom mieszkalnym (a w szczególności w hotelach, schroniskach, domach studenckich, domach zakonnych).

2. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Sprawiedliwości określą, w drodze rozporządzeń, szczegółowe warunki używania wyrobów tytoniowych na terenie podlegających im obiektów oraz środków przewozu osób, uwzględniając potrzebę zachowania miejsc pracy, nauki i służby jako stref wolnych od dymu tytoniowego oraz ochrony niepalących przed dymem tytoniowym.

3. Właściciel lub zarządzający może wyznaczyć palarnię w:

- 1) domach pomocy społecznej lub domach spokojnej starości,
- 2) szpitalach psychiatrycznych,
- 3) hospicjach,
- 4) uczelniach oraz zakładach pracy innych niż wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2.”;

4) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18. W miejscu sprzedaży wyrobów tytoniowych umieszcza się widoczną i czytelną informację o treści: „Zakaz sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom do lat 18 (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych)”.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zabrania się sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych w systemie samoobsługowym.”;

5) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zabrania się produkcji i wprowadzania do obrotu słodyczy, przekąsek, zabawek i innych wyrobów imitujących wyroby tytoniowe oraz ich ekspozycji w punktach sprzedaży.”;

6) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na opakowaniach wyrobów tytoniowych przeznaczonych do palenia, innych niż papierosy, występujących w handlu detalicznym, których najbardziej widoczne, największe płaszczyzny mają powierzchnie większe niż 75 cm², ostrzeżenia o szkodliwości zajmują powierzchnie nie mniejsze niż po 22,5 cm² na każdej z tych płaszczyzn.”;

7) w art. 12:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) reklamuje, promuje lub sponsoruje wyroby tytoniowe wbrew postanowieniom art. 8 ust. 1 i 2,”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) produkuje, wprowadza do obrotu lub eksponuje w punktach sprzedaży wyroby imitujące wyroby tytoniowe wbrew zakazom określonym w art. 7 ust. 3,”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Kto:

- 1) sprzedaje wyroby tytoniowe wbrew zakazom określonym w art. 6,
- 2) będąc właścicielem lub zarządzającym obiektem lub środkiem transportu, wbrew przepisom art. 5 ust. 1a, nie umieszcza informacji o zakazie palenia tytoniu

podlega karze grzywny do 5 000 zł.

2. Kto pali wyroby tytoniowe w miejscach objętych zakazami określonymi w art. 5

podlega karze grzywny do 500 zł.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;

9) w art. 15 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie popełnienia czynu określonego w art. 12 pkt 5, sąd może orzec przepadek wyrobów imitujących wyroby tytoniowe stanowiących przedmiot czynu zabronionego, choćby nie stanowiły one własności sprawcy.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.¹⁾) w art. 4 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wymagań określonych w przepisach o zawartości niektórych substancji w dymie papierosowym.”.

Art. 3.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 i Nr 157, poz. 1241.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 4 lutego 2010 r.

DPUE - 920 - 134/09-10/mz/

Mic. RS/Op/218/w2/2010

dot.: ZDR-0140-135-10 z 22.01.2010 r.

Pan
Bolesław Piecha
Przewodniczący Komisji Zdrowia
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych ujętego w sprawozdaniu Komisji (druk nr 2706) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (druk nr 2706) pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

I. W przedłożonym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych zaproponowano dodanie ust. 3 w art. 7, który przewiduje zakaz produkcji i wprowadzania do obrotu słodczy, przekąsek, zabawek i innych wyrobów imitujących wyroby tytoniowe oraz ich ekspozycji w punktach sprzedaży. Przepis ten zasługuje na szczególną uwagę ze względu na ustanowienie ograniczenia, które w konsekwencji może wpłynąć na ocenę zgodności projektowanej regulacji z normami prawa europejskiego. Przedmiotowy zakres proponowanych restrykcji nie dotyczy bezpośrednio wyrobów tytoniowych, których produkcja, prezentowanie i sprzedaż a także reklama i sponsorowanie jest normowana przez stosowne dyrektywy, a zatem dla poprawnej analizy ich zgodności z prawem unijnym należy uwzględnić przepis art. 34 TFUE stosowany w odniesieniu do obrotu towarami, który nie został uregulowany przepisami szczególnymi aktów prawa wtórego. W świetle tej normy produkty legalnie wyprodukowane i wprowadzone do obrotu w jednym państwie członkowskim powinny zostać dopuszczone do swobodnego obrotu na terenie Rzeczypospolitej Polski. Przepisy prawa krajowego stosowane

do wszystkich produktów, zarówno krajowych jak i pochodzących z innych państw członkowskich, które mogą potencjalnie utrudniać dostęp do rynku towarom pochodzącym z państw Unii Europejskiej, stanowią środki zakazane przez art. 34 TFUE. Niemniej jednak prawo europejskie dopuszcza wprowadzenie pewnych ograniczeń w swobodzie przepływu towarów między innymi jeżeli służą one ochronie zdrowia publicznego (art. 36 TFUE, wyrok w sprawie *Cassis de Dijon* C-120/78). Należy jednocześnie pamiętać, iż możliwość powołania się na wspomniany wyjątek nie ma charakteru absolutnego zaś derogacja od jednej z podstawowych swobód prawa Unii Europejskiej wymaga poza odpowiednim uzasadnieniem również wykazania, że zastosowany środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu. Oceniając czy dany środek spełnia wymóg proporcjonalności powinno się w szczególności rozważyć, czy jest on konieczny i czy nadaje się do osiągnięcia zamierzonego przez ustawodawcę celu, którego innymi metodami, mniej uciążliwymi, nie można osiągnąć. Przedmiotowa ocena leży w gestii państw członkowskich lecz może zostać zweryfikowana przez Komisję Europejską, a następnie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Analiza projektowanego ust. 3 w art. 7 oraz rozważania dotyczące jego zgodności z prawem europejskim powinny być również oparte o normy wynikające z *Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu* sporządzonej w Genewie dnia 21 maja 2003 r. Konwencja, której stroną jest Rzeczpospolita Polska oraz Unia Europejska, przewiduje w przepisie art. 16 zobowiązanie do przyjęcia odpowiednich środków zakazujących sprzedaży wyrobów tytoniowych osobom poniżej określonej granicy wieku. Ten sam przepis wymienia przykłady takich środków, które mogą min. obejmować zakaz produkcji i sprzedaży słodyczy, przekąsek, zabawek lub wszelkich innych przedmiotów przypominających formą wyroby tytoniowe, które przyciągają uwagę osób nieletnich. Jednocześnie przyjęte na etapie negocjacji przedmiotowej konwencji *zalecenia Rady 2003/54/WE w sprawie zapobiegania paleniu i w sprawie inicjatywy zmierzających do poprawy kontroli używania tytoniu*, zachęcają państwa członkowskie do podjęcia działań zakazujących sprzedaży słodyczy i zabawek przeznaczonych dla dzieci i produkowanych przypominających swym wyglądem wyroby tytoniowe. Należy jednak zwrócić uwagę, iż proponowane przez konwencję środki mogą, lecz nie muszą obejmować omawiane zakazy, zaś zalecenia Rady nie mają mocy wiążącej państwa członkowskie. Ponadto, przepisy powoływanych dokumentów są stanowione wyraźnie w kontekście ochrony osób małoletnich i obejmują produkty, które mogą potencjalnie przyciągać uwagę tej grupy adresatów.

II. Przedstawione powyżej rozważania odnoszące się do swobodnego przepływu towarów będą również znajdowały zastosowanie do wniosków mniejszości ujętych w pkt. 3 sprawozdania Komisji. Przepis art. 13 ust. 2 *dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych* stanowi, że dyrektywa nie wpływa na prawo państw członkowskich UE do zachowania lub wprowadzenia bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących produkcji, przewozu, sprzedaży i spożywania wyrobów tytoniowych, jakie uznają one za niezbędne w celu ochrony zdrowia publicznego, w zakresie, w jakim reguły te nie naruszają reguł ustanowionych w dyrektywie oraz są zgodne z postanowieniami Traktatu. Podobne odwołanie do postanowień Traktatu zostało zawarte w art. 14 *dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość*, który to przepis zezwala na wprowadzenie lub utrzymanie, w interesie ogólnym, zakazu obrotu na terytorium państw

niektórymi towarami lub usługami, w szczególności produktami leczniczymi, przy wykorzystaniu umów zawieranych na odległość z jednoczesnym poszanowaniem Traktatu. Nie można wykluczyć, że proponowany zakaz sprzedaży wyrobów tytoniowych w części dotyczącej sprzedaży w systemie wysyłkowym oraz przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej mógłby zostać uznany za naruszający normę z art. 34 TFUE. Zgodnie z wykładnią niniejszego przepisu za środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych są przepisy krajowe dotyczące formy sprzedaży lub wprowadzenia do obrotu, które są stosowane jedynie wobec towarów pochodzących z innych państw członkowskich lub mają charakter dyskryminacji faktycznej. Dyskryminacja faktyczna będzie miała miejsce wówczas gdy przepisy krajowe uniemożliwią lub znacznie ograniczą wejście towarów na rynek danego państwa. W przypadku zakazu sprzedaży wysyłkowej oraz przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej dostęp do rynku polskiego dla producentów i sprzedawców wyrobów tytoniowych pochodzących z innych państw członkowskich może być postrzegany jako znacznie ograniczony. W tym kontekście nie tracą na aktualności uwagi prezentowane w pkt I dotyczące możliwości derogacji od zasad traktatowych w sytuacjach objętych dyspozycją art. 36 TFUE z jednoczesnym zastrzeżeniem spełnienia wymogów proporcjonalności opisanych powyżej.

Wątpliwości podobnej natury, powzięte przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, znalazły odzwierciedlenie w *Raporcie Komisji Europejskiej dotyczącym implementacji zalecenie Rady 2003/54/WE w sprawie zapobiegania paleniu i w sprawie inicjatywy zmierzających do poprawy kontroli używania tytoniu* z dnia 23 listopada 2009 r. (SEC(2009) 1621 final). Zgodnie z zaleceniem Rady, o którym mowa powyżej, w celu ochrony osób małoletnich, zachęcano państwa członkowskie do wprowadzenia środków zmierzających do ograniczenia sprzedaży wyrobów tytoniowych tak aby odbiorcami tych produktów były jedynie osoby dorosłe. Państwa członkowskie odnotowały trudności w ustanowieniu stosownych norm min. w związku z ich wykonaniem oraz ewentualnymi wątpliwościami w odniesieniu do zasad funkcjonowania rynku unijnego.

Należy również nadmienić, że proponowany we wnioskach mniejszości zakaz eksponowania w punktach sprzedaży przedmiotów imitujących opakowania wyrobów tytoniowych, także może być objęty zakresem pojęcia „formy sprzedaży” stąd też będą się do niego odnosić rozważania przedstawione powyżej.

III. Niniejszym pozwalam sobie również zwrócić uwagę na projektowany przepis art. 2 pkt 5 ustawy zawierający definicję reklamy wyrobów tytoniowych. Spostrzeżenia, które zostaną zaprezentowane poniżej, odnoszą się w istocie do wątpliwości natury interpretacyjnej a także wątpliwości istniejących na gruncie obecnego stanu prawnego, które zyskują na aktualności w świetle zmieniających się warunków na rynku produktów tytoniowych. W tym względzie w pierwszej kolejności należy zauważyć, że ustawa o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych z dnia 9 listopada 1995 r. (Dz. U. 96.10.55) została notyfikowana jako krajowy środek wdrażający *dyrektywę 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych*. Dyrektywa, zakazując określonych form reklamy wyrobów tytoniowych, w art. 2(b) definiuje pojęcie reklamy jako wszelkie formy komunikatów handlowych mających na celu pośrednie bądź bezpośrednio promowanie produktów tytoniowych, które to produkty z kolei należy rozumieć jako wszelkie produkty, przeznaczone do palenia, zażywania, ssania lub żucia, o ile wytworzono je, nawet częściowo, z tytoniu (art. 2(a) dyrektywy). Proponowany przepis art. 2 ust. 5 natomiast odnosi się do „rozpowszechniania komunikatów, wizerunków marek wyrobów tytoniowych lub

symboli z nimi związanych, a także symboli graficznych firm produkujących wyroby tytoniowe, nieróżniące się od nazw i symboli graficznych wyrobów tytoniowych, służących popularyzowaniu marek wyrobów tytoniowych". Z redakcji przytoczonego przepisu nie wynika jednoznacznie czy pojęcie reklamy odwołuje się do pewnych form aktywności związanej z markami wyrobów tytoniowych czy też z wyrobami tytoniowymi, a zatem pojęciem zakresowo szerszym, którym posługuje się dyrektywa. Ponadto, zakres przedmiotowy definicji odnosi się do wyrobów tytoniowych a zatem wyrobów określonych w art. 2 pkt 2 projektu ustawy, pomijając wyroby tytoniowe bezdymne opisane w art. 2 pkt 3. Produkty te natomiast mieszczą się w ramach pojęcia reklamy użytej na gruncie przepisów prawa unijnego.

W związku z powyższym, przepis ten mógłby zostać uznany za zgodny z prawem Unii Europejskiej tylko pod warunkiem zastosowania interpretacji, zgodnie z którą reklamą będą opisane działania zmierzające do promocji wyrobów tytoniowych oraz wyrobów tytoniowych bezdymnych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem uwag zawartych w niniejszej opinii.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pani Ewa Kopacz
Minister Zdrowia

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar